

В. 307.

Վէ՛լէ՛ն օնկը՝ դիտնական վարդապետներն. ս
 ոչ մէկը, անդամ հ. Ալիշան, իւր լ
 վայեցեալ հմտութեամբ, Արշակ բառը
 ջնակ փոխուելու մասին ոչ մի տեղ
 ատողութիւնն չէ անուամ, Ալիշանը՝ որ
 դ բաներին առ հասարակ մեծ նշա-
 ւութիւնն է տալիս և հաջար ու մի
 նըրադնինն պատմական փաստերով ու
 յայտարեւ յայդ տեսակ փոփոխութիւն
 քր. Պ. Բա՛նֆիլ-Փաստաւոր տասններկ
 տը ես առ հասարակ ոչ մի հաւատ
 ընծիմ թէ՛ն, բայց կարող է պատա-
 լի, որ յիշեալ բառը ժողովրդի բեր-
 ււմ փոխուած լինի, բայց յողուածա-
 քը դրա համար որ և է ապացոյց

Կախարչի Լերնում է, որ Վեպայծերիս հե-
 րաբեկ ոչ իւր առաջկալ ասածն էր ի-
 ննուռ, ոչ էլ այժմ հ. Ալիշանի գրաւ-
 անում, հ նրա գրքի բաժանման ձևը հաս-
 անում. Այսպէս պարտաւ ՏՏԵԿԻԱԳՐԻՍ
 — 83 Լերնում Վեպայծերի Մուշի վեր-
 ցիւրի կարդալով, կարծի էլ թէ ու-
 ճին, յիշաւի, Պուշինը Մուշի նաւ-

